

स्वभाग्यं श्लायते त्वन्मायेति द्वाभ्याम् कामादिभिर्विभ्रान्तानि चेतांसि येषां ते इमे सर्वे गृहादिषु भ्रमन्ति ॥ २६ ॥ हे सर्वभूतात्मन् नः अस्माकं त्वत्कृपयै
व घटिता त्वद्दर्शनादतिदृढोऽपि मोहमयः पाशः छिन्नः कथं भूतः कामादीनामाशयः आश्रयः त्वत्प्रसादेन कृतार्थोऽस्मीत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अश्वत्थं
बद्ध्वाऽपि साकांक्षं प्रत्याह इमे चेति ॥ २९ ॥ तं परिक्रम्येति शुकोक्तिः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति नवमेटीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥
नवमेऽशुमतो वंशः स्वद्वांगावधिवर्ण्यते गंगां भूतलमानिन्येयस्य पौत्रो भगीरथः ॥ १ ॥ यथा सगरः पौत्राय राज्यं दत्त्वा तपस्तेपे तथा अंशुमांश्च स्वपु

त्राया रचिते लोके वस्तु बुद्ध्या गृहादिषु ॥ भ्रमन्ति कामलोभेर्ष्यामोहविभ्रान्तचेतसः ॥ २६ ॥ अद्य नः सर्वभू
तात्मन् कामकर्मैर्द्रियाशयः ॥ मोहपाशो दृढश्छिन्नो भगवंस्तव दर्शनात् ॥ २७ ॥ श्रीशुक उवाच इत्थं
गीतानुभावस्तं भगवान्कपिलो मुनिः ॥ अंशुमन्तमुवाचे दमनुः गृह्यधियानृप ॥ २८ ॥ श्रीभगवानुवाच
अश्वोऽयं नीयतां वत्सपितामहपशुस्तव ॥ इमे च पितरो दग्धा गंगां भोऽर्हति नेतरत् ॥ २९ ॥ तं परिक्रम्य शिरसा
प्रसाद्य हयमानयत् ॥ सगरस्तेन पशुना क्रतुशेषं समापयत् ॥ ३० ॥ राज्यमंशुमतिन्यस्य निस्पृहो मुक्तबंधनः
और्वोपदिष्टमार्गेण लेभे गतिमनुत्तमाम् ॥ ३१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे सगरोपाख्याने
अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ ९ ॥ श्रीशुक उवाच
अंशुमांश्च तपस्तेपे गंगानयनकाम्यया ॥ कालं महान्तं नाशक्रोत्ततः कालेन संस्थितः ॥ १ ॥ दिलीपस्तत्सुतस्त
द्वदशतः कालमेयिवान् ॥ भगीरथस्तस्य पुत्रस्तेपे ससुमहत्तपः ॥ २ ॥ दर्शयामास तं देवी प्रसन्ना वरदाऽस्मि ते
इत्युक्तः स्वमभिप्रायं शशंसावनतो नृपः ॥ ३ ॥ कोऽपि धारयिता वेगं पतंत्या मे महीतले ॥ अन्यथा भूतलं भित्त्वानृप
यास्येरसा तलम् ॥ ४ ॥ किंचाहं न भुवं यास्ये न रामय्यामृजंत्यघम् ॥ मृजामितदघं कुत्र राजंस्तत्र विचिंत्यताम् ॥ ५ ॥

त्रायराज्यं दत्त्वा महान्तं कालं तपस्तेपे इति चकार स्यार्थः नाशक्रोत् गंगामानेतुमिति शेषः संस्थितः मृतः ॥ १ ॥ कालं मृत्युमेयिवान् प्राप्तः ॥ २ ॥
तं प्रत्यात्मानं दर्शयामास ते वरदाऽस्मीति गंगयोक्तः सन् स्वमभिप्रायं पूर्वजोद्धरणं शशंसकथयामास ॥ ३ ॥ आह गंगा कोऽपि गंगनात्पतंत्या मे वेगं
धारयिता धारयिष्यति ॥ ४ ॥ किंच आमृजंति क्षालयिष्यंति तत्रोपायो विचिंत्यताम् ॥ ५ ॥